

V é g z e t j e l 13. f e j e z e t

Ariana, cs üt ört ök 22 április 2021 - 11:38:43

13.

Hogy érted, hogy nem az a t ó?

Amint kiejtem a szavakat a számon, azonnal rájövök, mire gondolt Rhys. Körbehordozom a tekintetem, az egész hely baljós látatú, alig látok valamit, de az biztos, hogy nem a szabadban vagyunk.

Hol vagyunk?

Automatikusan halkítom le a hangom, Rhys viszont mellém ér, úgyhogy meghallja.

Szerintem egy barlangban. Készülj, megpróbálok világot látni, csak épp fogalmam sincs, jó ötlet-e.

Amint befejezi, halvány fény dereng fel a kezében, de ráöngön el is lobban, ahogy ráloccsan a víz. Rhys fojtottan szitkozódik. A jégfénnyel szerencsésebbek vagyunk, bár ez az első eset, hogy Q használja. Ettől egy pillanatra ki is zökkenek.

Ugyan semmi sem támad ránk, mégsem nyugszom meg. Az üreg, amiben vagyunk, nagyon tágas, szinte giga méter, a víz partján pedig semmi mozgalódás nincs. Rhys ráöngön megindul kifelé, én viszont a vizet mérem fel, de amit találok, attól ha lehetséges lenne, megfagyna az ereimben a vér.

Maradj nyugton!

Rhys befejezi az úszást, egy helyben lebeg, a tekintete kéri Q-t, de Q is figyel, szóval komolyan vette a figyelmeztetésemet. Lehunyom a szemem, most, hogy vigyáz rám, és koncentrálok. Valami nagy mozog a mélyben, ráadásul nem is egy, és bármi is ez, elég hatalmas ahhoz, hogy egyben lenyeljen.

Nem vagyunk egyedül.

Rájöttem, hogy ez a gond. Tudod, mi az?

Megrázom a fejem. Igyekszem minél kisebbeket moccanni, hát ha észrevétlenek maradhatunk, bár erre nem sok esélyt látok. Ami alattunk van, előbb biztosan észlelni fog minket, ha eddig nem tette meg. Sőt, azt hiszem, már tudja, hogy itt vagyunk.

Valami nagyon nagy, több is. Köröz körülöttünk.

A bálnákba!

Megvilágosodom, bár nem leszek boldog a gondolattól, ami felvetődik bennem. Kinyitom a szemem, Rhysre nézek.

Még sosem találtam ilyet, de szerintem az lehet.

Rhys olyan arcot vág, amelyet még minden veszély ellenére sosem láttam. A part felé sandít, int, és nagyon lassan elindul arrafelé. Némán követem, közben folyamatosan tapogatózom, így feltűnik, hogy követnek minket. Magamban fohászkodom, hogy jussunk el a partig, bár nem vagyok biztos benne, hogy az menedéket nyújthat. Mindenesetre több a lehetőségünk, mint ha valami a mélybe ránt, vagy épp leszakítja a lábunk.

Ahogy haladunk kifelé, egyre feljebb jönnek. Eddig a mélyből figyeltek, most viszont párméterre választ csak el minket.

Legyőz a páni.

Gyorsabban!

Rhys megfogadja a tanácsom, erőteljes csapásokkal halad, vissza sem néz. Átfut az agyamon, hogy még szerencse, hogy Q is pont olyan jó úszó, mint én. Ha marad rá idő, talán meg is dicsérem.

Épphogy kiérünk, hallom, ahogy valami kiemelkedik a víz felől. Hát forduló, ráköszálsz álsziban indulok el a barlang mélyébe.

fel é, k özben felm érem, mivel állunk szemben. T ök életesen eltal áltam.

Ha nem f élten ém az életem, most gy öny örk ödn ék a s ár k ányban. Teljesen m ás, mint a sz árnyas l ény, amivel legut óbb tal álkoztunk, de nem kev ésb é f élelmetes. A kapum ez úttal is csak a bajba rep ített.

És most? k érdezem dermedten. Rhys megragadja akarom, talpra r ángat, és h úzni kezd a barlang belseje fel é.

És most fut ás! M égis mire v ársz?! rivall r ám, de amint megindulunk, a m ásik ir ányb ól is felt nnik k ét p éld ány. Az j ár a fejemben, hogy ezt kiz árt, hogy meg ússzuk. Rhys megtorpan, egyens úlyomat vesztem, majdnem elesek.

K ét élt qek jegyzem meg kis k és éssel, Rhys viszont haragosat szusszan. Gondolom, feleslegesen mondtam.

Neked is az az érz ésed, hogy itt most v ég ünk?

B ólintok. Egyre fogy a ter ünk, h átr álunk a v íz fel é, ahonnan nyugodtan figyel minket h árom s ár k ány. Nem t ámadnak, tal án meglept ük Qket, de val ósz ín qlég csak id Q k érd ése, hogy felocs údjanak.

Ötlet?

Semmi suttogom belet ör Qd Qn. K özelebb l épek Rhyshez, a v áll ára hajtom a fejem. Ha m ár ennyi, legal ább m ég utolj ára meg akarom cs ókolni. Hasonl ó j árhat a fej ében, mert r ögt ön meg érzem a sz áj át az eny émen. B úcs úzik. A h átunkat egym ásnak vetj ük, ám hi ába v árunk, torkunkban dobog ó sz ívvel, semmi sem t ört énik. A s ár k ányok k ör ül ött ünk ól álkodnak, de nem b ántanak. Nem tudom mire v élni a viselked és üket, de amint megpr ób álunk elosonni, m ár reag álnak, visszaterelnek minket. Nem értem.

Rhys v ég ül megunja. A kez ében t qz lobban, hatalmas l ánggal ég, mire az egyik s ár k ány felkapja a fej ét, megindul fel é. K ét m éterr Ql n éznek egym ás szem ébe, azt án a s ár k ány Ryshre lehel, a nyom ában j ég t ámad. Rhys vacogva h úz ódik k özel hozz ám.

Szerintem ne bosszantsd. Ör ülj, hogy b ék és aj ánlom, mire Rhys k üld fel ém egy cs únya pillant ást, de nem sz ól vissza.

Le ül ök a f öldre. Kimer ültem, a l ábam is elf áradt, és mivel úgysem mehet ünk sehov á, jobb ötletem nincs. Elegem van a folyamatos k ésenl étb Ql. Arra azonban nem sz ám ítok, hogy az egyik s ár k ány k özelebb j ön, az oldalamnak b öki a fej ét. Nem tudom, honnan érkezik a gondolat, a kezem akaratlanul mozdul, v égígsim ítok a fej én. Nem harap meg érte.

Dorian. Rhys hangja hozz á k épest r émesen hat ározatlannak t nnik. Van egy olyan érz ésem, hogy kedvel t éged.

Mire szeretn él utalni ezzel? k érdezem, mik özben újra v égígsim ítok a pikkelyes b Qr ön. Cs úszik, de massz ív, szerintem nagyon er Qs penge kellene ahhoz, hogy átd öfje. M égis úgy b újik hozz ám, mint egy kiscica.

Lehet, hogy a kapud mutatni akar valamit. Tal án az összes.

Elszak ítom a tekintetem a s ár k ányt ól, és Rhysre b ámulok. V árom, hogy folytassa, de Q leplezetlen v ágglyal a szem ében b ámulja a s ár k ányt, ami a tenyeremhez d örg öl Qzik.

Igen?

Tal án & k érdezd meg, mutatni akar-e valamit.

Fogalmam sincs, mir Ql besz él, de igyekszem r áj önni. A kapu elt üntetett a bajb ól, de ide hozott. Az el Qz Q is ugyan így tett: vesz élybe ker ült ünk, ugyanakkor valami fontosat tanultunk. Az el Qz Q alkalom ut án & akkor j ött az ég ésnyom, k és Qbb Rhys önkontroll-veszt ése, majd hogy k özelebb ker ült ünk egym áshoz. Az els Q alkalommal pedig egy id Qalag úthoz vezetett &

Nem eg éssen tudom, mit csin álok, de kiny újtom a m ásik kezem, teny érrel felfel é, és koncentr álok. A s ár k ány el Qsz ör ad ki b ármilyen hangot, beleremeg az üreg, egy pillanatra a sz ívver ésem is el áll. V ég ül folytatom, a kezemben örv énylik az energia, lecsap ódik a talajon el Qttem. Azt án elkezd v áltózni, mint egy furcsa, rajzokb ól áll ó sz övev ényes t ört énet. D öbbenten meredek r á, de amint a s ár k ányra pillantok, Q engem n éz, majd a rajzhoz fordul.

Valamit mondani akar.

Akkor engeddd neki! k éri Rhys. Óvatosan k özelebb l ép, megfogja a m ásik kezem, mintha villám cikázna át rajtam, megtölt az er Q, fuldoklom t Qle.

A k ép egy árny ékot ábrázol, ami egy s árkan felé nyúl. Szárnyas, hatalmas példány, sokszorosa az alaknak, mégis könnyedén legyőzi, elveszt Qle valamit. Mintha gömbbéli formálná, vagy kvé, nem értem teljesen, de energia sugárzik belőle.

A tudással együtt a lelket is megszerzi.

Rhys komoly arccal fogalmazza meg ezt. Elakad a szavam, átgondolom, és arra jutok, talán igaz van. Nincs rá túl sok időm, mintha k épesk önyvet olvasnék, folytatódik a történet, újabb sárkányokkal. Elszorul a szívem.

Jó, tehát valaki sárkányokat öl, ezt tudjuk foglalja összes Rhyst. De mi a célja? És hogyan lehet megtalálni vagy megállítani?

Szeretem benne, hogy ennyire praktikus. Én más kérdéseket tettem volna fel, a lényeg elsikkadt volna. Persze rőgtön a megoldáson töri a fejét.

Kanyargós utak vezetnek a sárkányok közé, a sokadiknál megjelenik egy jel, és meglepetten fedezem fel a jég és tőz keverékét, ami Rhyst és engem képvisel. A végzetjelünket. A dőbbenet ellopja a levegőt.

Ha most azt sugallja, hogy nekünk kellene közbe lépni, jelzem, ez még viccnek is rossz.

Megértem Rhyst. Én sem érzem magam olyasvalakinek, aki ilyen erő útjába állhatna.

A sárkány újra a kezemhez simul, megrázza magát. Teljesen eláztat, Rhys melettámlankodva hűrdül fel, nem mintha nem lettünk volna alaphőmérsékletűek. Pikkelyek tapadnak a kezemhez, ahol hozzá értek, szinte világitóan átlátszóak, megbabonázva meredek a kezemre.

Szép közli Rhys, és elvesz egyet, a tenyerén vizsgálja. Elszakítom a tekintetemet, pont abban a másodpercben, hogy a pikkelyek megmozognak a bőrömön. Felkiáltani is épphogy van időm, annyira gyorsan történi az egész. A pikkelyek az ujjamig csúsznak, a bőrömről simulnak, nagyon vékony gyöngyökből formálódnak körülöttem. Megbabonázó is ijesztő egyben.

Jó ég! Rhys megböngöztén mered a kezére, sejtem, hogy vele ugyanaz történt. Ez meg mit jelentsen?

Nem tudom felelem Qszintén. A képek a barlang talaján lassan elhalványulnak, már kivehetetlenek, felmerül bennem, hogy talán álmodtam az egészet. Aztán a sárkányok hátát fordítanak, visszamennek a vízbe, otthagynak minket a gondolatainkkal. Megkönnyebbülten simulok Rhyshez.

Nem értem, mi folyik itt osztom meg vele. Nem felel, csak magához ölel, néma csókot lehel a szám sarkába. Az egész talán csak egy színes, képtelen álom.

Nem tudom, mióta vagyunk itt. Az egyetlen fényforrásunk a jégfény, és nap nélkül lehetetlen még a napszakot is megítélni. Az biztos, hogy órák teltek el, de nem találtunk kijáratot, aminek semmi értelme, hiszen a sárkányoknak is be kellett jönniük valahogy.

Leülök a földre, a sziklának vetem a hátam. Fáradt vagyok és kiábrándult. Az életem mostanában csak titkokból, vesélyből és menekülésből áll. Nem értem, mi ért nem lehetek békében azzal, akinek minden jel szerint a sors szánt, miközben kicsi koromtól azt hallgattam, hogy a Végzet majd kijelöli a megfelelő személyt. Arról nem volt szó, hogy az egész világ ellenünk lesz, majd egy sárkánygyilkos akad az utunkba. Ez nekem sok.

Min gondolkodsz?

Tanácstalanul állat vonok. Nincs kedvem beavatni Rhyst, félek, félreértené a gondolataim. Leül mellém, némián meredünk magunk elé, furcsa, hogy nem ér hozzá, de épp nem is igénylem. Talán érzi, nem lepődnek meg rajta.

Egyetlen helyen nem néztünk kijáratot szől megül Rhys. Nem tetszik, ahogy mondja ezt, rosszat sejtetek, és amikor követem a pillantását, felnyögök. A vizet nézi.

Csodálatos suttogom. Hiába elemem a víz, nem bírni ki tudja, hány percig levegőn élkül, fleg úgy, ha azt sem tudom, merre kellene úsznom. És éltelen ötlet.

Az hagyja rám Rhys, de az ért beljebb sétál, megerősíti a fényt, figyel, majd csalódottan visszatér mellém.

Az ért nem szívesen megyek be közéjük, akkor sem, ha eddig nem támadtak meg.

Bólintok. Én úgy érzem, nem bánthatnak, de nem mernek csak a megérzésemre támaszkodva kockáztatni. Terveken gondolkodom, de semmi sem jut eszembe.

Talán & Rhys rám sandít. Sejttem, hogy ennek sem fogok túlzottan örülni, és nem is ténve.

Próbálkozzunk kapuval?

Felnyögök. A mellkasomhoz húzom a térdem, rádőntöm a fejem, de folyamatosan arra a következtetésre jutok, hogy ez az egyetlen esélyünk. Csak hát & meglepődnék, ha nem kerülünk még nagyobb bajba. Túlfáradt vagyok a bajhoz.

Pihenünk, és utána jelentem ki.

Rendben.

Lehunyorog a szemem. Bár Rhys megszárította a ruháim, mégis vacogok, és amint erre rádőbbenek, megriadok.

Fázol? Kérdezi Rhys enyhe aggodalommal a hangjában. Bólintok, erre magához húz, úgy bújok hozzá, ahogyan szokott, amikor nem bírja elviselni a hideget. Valami megint nem stimmel velem, de már kezdem megszokni, inkább az lesz újdonság, ha minden remekül alakul. Csak egyszer &

Aludj!

Megfogadom a tanácsát. Nem mintha bármi mást tehetnék, mert elsodor az álom. Tudom, hogy Rhys úgyis vigyázni fog rám &

Alig valamivel jobb, amikor felriadok. Rhys pusztít nyom a homlokomra, ettől mosoly szalad az arcomra, annyira bensőséges a gesztus. Felnevetek rá, úgyhogy a számra is kapok egyet.

Ennyi volt?

Kiegyenesedem, és a tőlünk nem messze lobogó tüzet nézem. A sárkányok felé sandítok, de semmi mozgódás, valóságilag a vízben élni rejti őket. Megcsodálom a győreget az ujjamon, de amikor megpróbálom levenni, nem mozdul. Mintha a bőrömre észérvé vált volna, egy centit sem csúszik.

Az enyém ugyanezt csinálja, közli Rhys teljesen érzelemmentesen, mint akinek az égvilágon semmi problémája a dologgal. Talán így is van, bár általában én vagyok az, aki zokszón élkül elfogadja az ilyesmit, nem én. Ezzel alaposan meglep, de nem teszem szöveg. Az összes dolgot tekintve, ami körülvesz minket, már ez a legkevésbé furcsa.

Pihensz te is?

Egy kicsit.

Figyelem álomban. Békésnek tűnik, de tudom, hogy felszínesen alszik, mert már ismerem. Szerintem ilyen helyzetben nem is menne neki másképp, mintha állandó veszélyekre lenne programozva, és talán így is van. Az elbeszéléseiből legalábbis egy olyan élet rajzolódik ki, ami minden, csak nem unalmas. Vajon képes lenne nyugodtan letelepedni, vagy nekünk semmiképp sincs közös jövőnk?

Ez a gondolat elkészt. A falnak támasztom a fejem, a víz felé fordulok, és ekkor fedezem fel, hogy bár semmi mozgódást nem érzékeltem, még a vízcsobogás sem változott, egy sárkány néz rám meredten. Azonnal szaporábbá válik a pulzusom, meg sem rezzenek, csak meredek a hatalmas, külnleges szempárba. Egy ideig némán bámuljuk egymást, aztán lassan kimegy a vízbe, és megindul felénk. Nagyon gyengéden Rhys vállára teszem a kezem, de ennyi is elég, azonnal éber. Feltételezem, hogy védekezésre készül. A sárkány azonban nem foglalkozik velünk, a tőle érdeklő, közelebb megy hozzám, rászuszog, aztán hátrébb húzódik, majd megismétli.

Szerinted mit csinál?

Ötletem sincs.

Mintha csak most t qnne fel neki Rhys, megindul fel é. Lassan, óvatosan k özel ít, Rhys kez ében m égis t qz lobban. A s ár k ány megtorpan, lassan ny újtja ki a fej ét, picit f újtat, a l áng pedig megremeg.

Esk üsz öm, mintha j átszana sz óllok meg értetlen ül. Rhys szem öld öke fel ível, de nem fordul fel ém, amit nem is csod álok.

Teh át? s ürget, b ár az nem mondtam, hogy én értem, mi t ört énik. Dobjak neki t qzlabd át, vagy mire gondolsz? Nem v árja meg a v álaszom, t ényleg megteszi. Egy darabig ezzel sz órakozik, azt án az egyik t qzlabda a barlang oldal ának csap ódik, megp örk öli. A helye par ázslík, vagyis par ázslana, ha a s ár k ány nem oltja el. Az eredm ény meglehet Qsen sz ép, a mint át var ázslatosnak mondan ám.

Most mire v ár?

A s ár k ány újra nek ünk szenteli minden figyelm ét, ut ána ahhoz a t qzh öz s ét ál, amit meleged éshez haszn álunk, és lehel mellette egyet. Ezt minden oldalr ól megcsin álja, m íg az eg észet k örbe nem veszi j égkrist ályokkal, amik lassank ént egybefutnak, megindulnak felfel é, mintha j égbe pr ób áln á z árni a t üzet.

Nem értem s óhajtom. M ásodszor hallom, hogy hangot ad ki, mintha csak elvesz íten é a t ürelm ét. Megindul fel énk, ez úttal gyorsan, automatikusan kapok Rhys ért, megragadom a kez ét. A s ár k ány erre megtorpan, a kez ünkre mered, majd újra a szemembe n éz. Azt án egyszer qen h átat ford ít, és visszas ét ál a v ízbe.

Mit nem adn ék, ha besz éln ém a nyelv üket jegyzi meg Rhys fejcs óv álva. Egyet értek vele, mert m ég ha fontos is, amit a tudom ásunkra pr ób ált hozni, egy által án nem siker ült neki.

Rhys összeszedi a holminkat, ezzel jelzi, hogy indulni szeretne. Neki k önyebb dolga van, nem Q k ész ül mindkett Qnket ki tudja, hova k üldeni, ez úttal tal án a hal álba.

Biztos?

Nincs m ás v álaszt ásunk.

B ólintok. Kiny újtom a kezem, felfel é ford ítom a tenyerem, ez úttal remeg a leveg Qben. Nem merem. Rhys m ög ém l ép, átkarol, a v államra hajtja a fej ét. Ez megnyugtat, lehunyom a szemem, engedem, hogy átfolyjon az er Q rajtam, de ez úttal mintha &

Egy ütt suttogom, amint lever a l ábamr ól a felismer és.

Hm?

Seg íts a kapuval! k érem. Rhys nem reag ál, de p ár m ásodperc m úlva szorosabban ölel, érzem az energi áj át örv ényleni k ör ül öttem. A h ó hamuval keveredik, szinte átl áthatatlan örv ényt k épez. R ánt ást érzek, és mire felocs údok, a m últkori t ó mellett állunk. Nem koncentráltam r á k ül ön ösebben, hogy ide akarok j önni, úgy t qnik, sz ámomra ez jelk épezi a biztons ágot.

Legal ább r áj ött ünk, mit akart mondani.

Felnevetek. Megp örd ül ök Rhys karj ában, át ölelem. Igen, itt j ó. T ök életés.

Ugye tudod, hogy &

Tudom.

F élbeszak ítom, mert nem sz üks éges v égigmondania. Nem maradhatunk itt, dolgunk van, és az az érz ésem, hogy ha nem vagyunk mozg ásbán, itt is megtal álnak. Nem értem ugyan, hogy mi ért, az is meglep, hogy egy által án ut ánunk j öttek. Nem hittem, hogy érek ennyit a szem ükben.

Csak holnapig.

J ó.

[Előző](#)

[Következő](#)